

Forfatter: Christian 4.

Titel: BREV TIL: Friis, Christen FRA: Christian 4. (1629-02-28)

Citation: Christian 4.: "BREV TIL: Friis, Christen FRA: Christian 4. (1629-02-28)", i *Kong Christian den Fjerdes egenhændige Breve (2.bind)*, Af Universitetsboghandler G. E. C. Gad, s. 178. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002207661-002-shoot-L0022076610020168.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Kong Christian den Fjerdes egenhændige Breve (2.bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

28. Febr. 1629.

Til Christian Friis.

Kongens Beretning om Forhandlingerne med den svenske Konge ved Mødet i Ulfsbæk. Han udtaler sig fortrøstningsfuldt om Fjendens forestaaende Angreb. — Geh. Ark.

s. 179Aff dine underskedtlige breffue ¹⁾ haffuer ieg fornommid, huad for Noua y fra vnderskedtlige steder haffuer. leg thuiffler inted, att io den alsommechtigste herre och gud imponerer huic negotio bonum finem, sauidt ded hans gudommelige naffnn kan komme till Ehre och oss till gaffn.

Den sammenkumst till wulssbeck ²⁾ giick, gud uerre loffuid, ret uel aff, saatt uy skyltiss gode uenner ad.

Imidleriid uy uaar sammen, bleff a parte Re: Sue: allehande Stadtlige forslag giordt om friidden at indga med keysseren, dog saa at hand motte haffue directionen derudi, huorudoffuer hand lod mig tilstille nogle puncta ³⁾, som han mente a mea parte at uerre tienlige till friid, huorpaa leg suared, mig samme puncter att befinde rationabiles, Mens dii puncta, huorpa ieg achtede att gørre friid med keysseren, uaar skøndt lengesiiden sendt till keysseren ⁴⁾, fraa huilcke ieg nu inted kunde treede, huorued ded saa bleff.

I blandt andid bleff der sagdt, at hand uille, dette werck til beste, gørre en trefflig diuerssion udi Prissen, om ieg uille staa den triidie paardt aff omkostningen. leg mente paa myn wiiss, at uylle hand myn Partie uel, da burde hand ingen friid at tractere med Polacken, som kan gørre keysseren stor biistand y tyssland, huorued hand aquiesserede intill om morgen, leg drog bordt, Saa beginte hand altiing att repeter, och der leg reasummerede s. 180ded forrige Suaar och saa, at hand ingen rationibus mig demonstrere kunde, huorued hand mig persuadere kunde att indgaa hanss begeering, saa gaff hand sig ganske udi taall och lod ded bliffue derued.

Haffde hand inted ded tydtske Riitherie, hand sende nu uell inted bud epther dem. At fiinden paa disse lande anslag haffuer, derpaa er ingen thuiffuell, menss tilskiibss nogit att gørre, førend ded tører, ded er hannem forbøden, Och naar ded tører, saa habiss ieg nest gudtz hielp, att ded tører saauel for mig som for hannem, Saat ded nest gudtz hielp ingen Nød skall haffue, saauidt aff mig kan impedieris. leg uill holde hannem wach for hullid, saa er ieg uyss paa Søen. Lenge at holle folckid sammen, ded kan hand inted gørre aff mangel ¹⁾ viueres, som nu hannem offuer aldt mangler. Vale. Aff køben: den 28 febru: Anno 1629.

Christian.

Udskrift: Chanseleren H: Christian friiss till hande.